

B&B
VIŠJA STROKOVNA ŠOLA

Diplomsko delo višješolskega strokovnega študija
Program: Ekonomist
Modul: Računovodstvo za gospodarstvo

**RAZLIKOVANJE MED
SAMOSTOJNIM PODJETNIKOM (S. P.) IN
DRUŽBO Z OMEJENO ODGOVORNOSTJO
(D. O. O.)**

Mentor: Vojko Šiler, univ. dipl. ekon.
Lektorica: Ana Peklenik, prof. slov.

Kandidatka: Nuška Uršič Cafuta

Ljubljana, oktober 2015

ZAHVALA

Zahvaljujem se mentorju Vojku Šilerju za pomoč in nasvete pri izdelavi diplomskega dela.

IZJAVA

»Študentka Nuška Uršič Cafuta izjavljam, da sem avtorica tega diplomskega dela, ki sem ga napisala pod mentorstvom Vojka Šilerja, univ. dipl. ekon.

»Skladno s 1. odstavkom 21. člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah dovoljujem objavo tega diplomskega dela na spletni strani šole.«

Dne _____

Podpis: _____

POVZETEK

Pred začetkom ustanovitve lastnega podjetja se mnogi srečajo z dilemo, ali ustanoviti s. p. (samostojni podjetnik) ali d. o. o. (družba z omejeno odgovornostjo). Naloga predstavlja ustanovitev, dejavnost, premoženje, odgovornost, računovodstvo in obdavčitev obeh oblik podjetja. Predstavljene so tudi poglobljene razlike med obema omenjenima oblikama. Na koncu je na osnovi primerjave podan še odgovor na vprašanje, ali je bolj smiselno ustanoviti s. p. ali d. o. o. ter na kaj je pri tem treba paziti in o čem razmisliti. Pri odločitvi je treba upoštevati predvsem višino kapitala, ki je na razpolago; dejavnost, ki se bo opravljala; ali se bodo bodoči družbeniki v podjetju zaposlili; ali bodo poleg lastniške opravljali tudi upravljaljsko funkcijo. Presoditi je treba pripravljenost prevzeti odgovornost, število družbenikov; pričakovanja glede dobička in davčnih obremenitev; razpolaganje s premoženjem (gotovino); računovodstvo.

KLJUČNE BESEDE

- samostojni podjetnik
- družba z omejeno odgovornostjo
- razlike
- odločitev

ABSTRACT

Before the beginning of the establishment of their own businesses, many are faced with the dilemma of whether to establish a private entrepreneur or a limited liability company. The assignment presents the creation, business, property, liability, accounting and taxation of both types of companies. It also presents the main differences between the two mentioned forms. At the end, based on comparisons I offer the answer to the question whether it makes more sense to set up a private entrepreneur or a limited liability company. A decision has to be taken into account in respect of the amount of capital that is available; activity which will be carried out; recruitment of possible future partners in the company; whether they will carry out its ownership and management function. A judgement has to be made regarding a willingness to take responsibility; the number of members; expectations for profits and tax burden; disposition of assets (cash); accounting.

KEYWORDS

- Private entrepreneur
- a limited liability company
- differences
- decision

KAZALO

1	UVOD	1
1.1	Predstavitev problema.....	1
1.2	Cilji naloge	1
1.3	Predpostavke in omejitve	1
1.4	Metode dela	2
2	PREDSTAVITEV SAMOSTOJNEGA PODJETNIKA (s. p.)	2
2.1	Ustanovitev s. p.....	2
2.2	Dejavnost in premoženje s. p.	5
2.3	Odgovornost s. p.....	7
2.4	Obdavčitev s. p.	7
2.5	Računovodstvo s. p.....	8
3	PREDSTAVITEV DRUŽBE Z OMEJENO ODGOVORNOSTJO (d. o. o.).....	9
3.1	Ustanovitev d. o. o.	9
3.2	Dejavnost d. o. o.	11
3.3	Kapital (premoženje) d. o. o.	11
3.4	Odgovornost d. o. o.....	12
3.5	Računovodstvo d. o. o.....	13
3.6	Obdavčitev d. o. o.	13
4	RAZLIKE MED S. P. IN D. O. O.	16
4.1	Ustanovitev in dejavnost s. p. in d. o. o.	18
4.2	Premoženje in odgovornosti s. p. in d. o. o.....	19
4.3	Računovodstvo in obdavčitev s. p. in d. o. o.....	19
4.4	Prenehanje s. p. in prenehanje d. o. o.....	21
5	USTANOVITI S. P. ALI D. O. O.....	23
5.1	Preoblikovanje s. p. v d. o. o.	25
6	ZAKLJUČEK	26
	LITERATURA IN VIRI	28

KAZALO TABEL

Tabela 1: Stopnje dohodnine s. p. za leto 2015.....	7
Tabela 2: Razlike med s. p. in d. o. o.	18
Tabela 3: Razlike med s. p. in d. o. o. – davčni vidik	20
Tabela 4: Razlike med s. p. in d. o. o. – prispevki.....	21
Tabela 5: Prednosti in pomanjkljivosti s. p. in d. o. o.	24

1 UVOD

1.1 Predstavitev problema

Pred ustanovitvijo lastnega podjetja se mnogi vprašajo, ali ustanoviti samostojno podjetništvo oz. t. i. lasten s. p. ali družbo z omejeno odgovornostjo (d. o. o.). Pri tem seveda posameznik razmišlja o ugodnostih oz. prednostih glede na dejavnost, ki jo bo opravljal, in glede na okoliščine, v katerih namerava poslovati. Glavno izhodišče pa so pogoji, v katerih odpira podjetje. Skratka, upoštevati je treba marsikaj.

V nalogi bomo predstavili obe pravnoorganizacijski obliki podjetja ter razlike med njima. Poudarili bomo pogoje za ustanovitev, dejavnosti, premoženje oz. kapital, odgovornosti, obdavčitev in računovodstvo vsake od obeh predstavljenih oblik podjetja. Podan bo tudi primerjalni prikaz, ki lahko bistveno vpliva na odločitev o tem, ali ustanoviti s. p. ali d. o. o. Prav tako bodo prikazani pogoji in bistvene značilnosti preoblikovanja s. p. v d. o. o.

1.2 Cilji naloge

Cilj naloge je na pregleden način predstaviti obe obliki podjetništva (s. p. in d. o. o.) ter razlike med njima. Pri tem se bomo bolj omejili na davčni vidik, torej na obdavčitev obeh oblik podjetništva. Naš cilj je predvsem prikazati bralcu, katera od oblik, torej s. p. ali d. o. o. kaj prinaša in na kaj je treba biti pozoren pri poslovanju ene in druge oblike ter posledice, ki jih prinaša poslovanje v obliki s. p. ali d. o. o. Naš poglavitni cilj pa je razrešiti oz. odgovoriti na raziskovalno vprašanje: ali se nam bolj splača ustanoviti s. p. ali d. o. o.? Predvsem nas bo zanimalo, katera oblika je primernejša z davčnega vidika oz. z vidika obdavčitve ene in druge oblike podjetja.

1.3 Predpostavke in omejitve

Pri obravnavanju problematike, ki je predmet naše obravnave, nismo pričakovali večjih omejitev, saj smo menili, da je na razpolago dovolj gradiva (virov) za predstavitev problematike na pregleden način.

Predpostavljali smo, da bomo ugotovili, da je z davčnega vidika ugodneje, če ustanovimo lastni s. p., medtem ko je z vidika odgovornosti podjetnika bolje, da ustanovi d. o. o., saj tako za obveznosti ne odgovarja z vsem svojim premoženjem (tudi zasebnim), kakor to velja za s. p.

1.4 Metode dela

Pri pisanju bomo uporabili predvsem naslednje metode dela:

- induktivno-deduktivno – za sklepanje od posameznega k splošnemu ali obratno – iz splošnega v posamezno. To bomo uporabili predvsem za sklepanje pri presoji, ali ustaviti s. p. ali d. o. o.;
- analitično metodo – razčlenjevanje pojavov v posamezne dele in podrobno preučevanje. To metodo bomo uporabili pri razčlenjevanju zakonodaje (členov), ki ureja obe obliki podjetij;
- primerjalno metodo – primerjali bomo lastnosti obeh oblik podjetij (s. p. in d. o. o.);
- opisno (deskriptivno) metodo – z njo bomo opisovali pojme, pojave, dejstva itd.

2 PREDSTAVITEV SAMOSTOJNEGA PODJETNIKA (s. p.)

Samostojni podjetnik (v nadaljevanju s. p.) je fizična oseba, ki na trgu samostojno opravlja pridobitno dejavnost kot svojo izključno dejavnost (Lobnik, 2008, str. 3). Za svoje obveznosti je odgovoren z vsem svojim premoženjem.

Samostojni podjetnik kot institucija v zakonu odstopa od splošne sistematike zakona in zato je zanj potrebno smiselno uporabljati druge določbe zakona, če ni s posebnimi predpisi določeno drugače (Ivanjko, Kocbek, Prelič, 2009, str. 329). Njegov pravni položaj oz. status je urejen v Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1) (Uradni list RS, št. 65/09, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, in 82/13). Nanj se nanašajo oz. zanj veljajo člani od 71. do 75.

71. člen ZGD-1 določa, da se za podjetnika smiselno uporabljajo določbe naslednje ZGD-1 o:

- dejavnosti (6. člen),
- firmi (12. do 23. člen),
- sedežu (29. in 30. člen),
- podružnici (31. člen),
- prokuri (33. do 37. člen) in
- poslovni skrivnosti (39. in 40. člen).

2.1 Ustanovitev s. p.

Kdor želi ustanoviti lastno firmo kot s. p., torej samostojni podjetnik, mora za potrebe ustanovitve opraviti tri korake.

1. Registracija – prijava v Poslovni register Slovenije (PRS)

ZGD-1 določa, da lahko s. p. prične opravljati svojo dejavnost šele po tem, ko je vpisan v register (6. odstavek 6. člena). Torej je registracija pogoj za opravljanje dejavnosti in prvi korak k ustanovitvi s. p. V prijavi za vpis v Poslovni register Slovenije mora podjetnik v skladu z 2. odstavkom 74. člena ZGD-1 navesti:

- predlagan datum vpisa, ki je poznejši od dne vložitve prijave za vpis in ni daljši od treh mesecev od dne vložitve prijave za vpis,
- firmo podjetnika in podatke o sedežu,
- podatke o skrajšani firmi, če jo ima,
- podatke o podjetniku: ime in priimek, EMŠO, prebivališče, davčno številko,
- podatke o zastopniku: ime in priimek, EMŠO, prebivališče, davčno številko,
- dejavnosti, ki jih bo opravljal,
- podatke o drugih delih podjetnika kot enotah poslovnega registra v skladu z zakonom, ki ureja Poslovni register Slovenije, in
- izjavo podjetnika, da nima neporavnanih dospelih obveznosti iz svojih prejšnjih poslovanj.

2. Prijava na Davčni urad Republike Slovenije (DURS)

Podjetnik mora svojo firmo, svojo dejavnost prijaviti DURS-u. DURS pa mora podjetnik obveščati tudi o vseh drugih spremembah, ki se zgodijo v času poslovanja (spremembe pri opravljanju dejavnosti, prenehanje dejavnosti). Dodati pa je treba, da ni nujno, da je vsak s. p. tudi davčni zavezanec. To velja za tiste s. p.-je, katerih promet je nižji od 25.000 EUR.

3. Prijava na Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS)

Podjetnik se mora v okviru svoje ustanovitve tudi prijaviti na ZZZS, kar stori z vlogo o prijavi podatkov o pokojninskem, invalidskem in zdravstvenem zavarovanju, zavarovanju za starševsko varstvo, zavarovanju za primer brezposelnosti in o sklenitvi delovnega razmerja.

Vse tri korake lahko opravi na dva možna načina (Horvat, 2010, str. 6).

1. Klasični način

Pri klasičnem načinu se bodoči podjetnik z izpolnjenimi obrazci odpravi na lokalno izpostavo Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence (AJPES), Davčno upravo Republike Slovenije (DURS) in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS).

Neposredno s pomočjo točke VEM (Vse na enem mestu)

VEM je državni elektronski portal e-VEM, kjer je potrebna uporaba digitalnega kvalificiranega potrdila. Takšen vpis podjetnika je brezplačen. Podjetniku pa so s takšnim vpisom preko VEM zagotovljene:

- vse informacije v zvezi z vpisom, spremembo ali izbrisom podjetnika iz Poslovnega registra Slovenije (PRS);
- vsi obrazci, potrebni za vpis, spremembo ali izbris podjetnika iz PRS;
- pomoč pri izpolnjevanju elektronskih obrazcev v aplikaciji e-VEM ter posredovanje podatkov pristojnim organom in institucijam.

Po opravljeni registraciji mora samostojni podjetnik opraviti še določene formalnosti, ki so potrebne pri poslovanju podjetja (Horvat, 2010, str. 7):

- odpreti mora poslovni bančni račun (podjetnik potrebuje izpis iz PRS, potrdilo o plačanih prispevkih, ki ga izda DURS, ter vlogo za odprtje in vodenja računa pri banki, ki ga izda banka);
- izdelava žiga (žig ni obvezen, je pa priporočljiv, saj se pri določenih poslovanjih zahteva žig);
- vodenje računovodstva (podjetnik ga lahko vodi tudi sam);
- opravljeno usposabljanje iz varstva pri delu.

Lobnikova (2008, str. 5) pravi, da tisti dan, ko registriramo s. p., ni nujno, da podjetje začne delovati, saj lahko določimo poznejši datum. Sicer pa podjetje odpremo na točno tisti dan, ko ga registriramo. Lobnikarjeva (2008) dodaja, da čeprav AJ PES ob vpisu v register ne zahteva dokazil o izpolnjevanju posebnih pogojev, ki so predpisani za opravljanje nekaterih vrst dejavnosti, pa moramo kot podjetnik zagotoviti, da so izpolnjeni vsi pogoji (ob registraciji potrebujemo osebni dokument in davčno številko, ni potrebno dokazovati pogojev).

Firma in sedež s. p.

V firmi s. p. mora biti oznaka, ki nakazuje dejavnost družbe (12. člen ZGD-1). Za firmo s. p. je pomembna tudi določba 23. člena ZGD-1, ki določa:

- Registrski organ zavrne predlog za vpis firme v register, ki je v nasprotju z določbami ZGD-1 ali ki se ne razlikuje jasno od že registriranih firm v Republiki Sloveniji.
- Družba, ki meni, da se firma druge družbe ne razlikuje jasno od njene prej registrirane firme, lahko s tožbo zahteva opustitev uporabe firme, njen izbris iz registra in odškodnino. Tožbo lahko vloži tudi družba, katere firma je prizadeta, če druga družba nepravilno uporablja svojo firmo.

Sedež s. p. je kraj, ki je kot sedež družbe vpisan v register (29. člen ZGD-1). Za sedež s. p. je mogoče določiti kraj, kjer podjetje opravlja dejavnost, ali kraj, kjer se v glavnem vodijo njeni posli, ali kraj, kjer deluje poslovodstvo podjetja (30. člen ZGD-1).

Ciglič (2009, str. 11) pravi, da je sedež lahko:

- njegov domači naslov ali
- naslov, kjer opravlja dejavnost, ali

- naslov, kjer vodi posle, če to počne drugje, kot opravlja dejavnost (npr. izdeluje cokle).

S. p. lahko ima podružnice, ki so ločene od sedeža družbe in se vpišejo v register (30. člen ZGD-1).

Posebne določbe, ki veljajo za s. p.

Izpostaviti velja tudi posebne določbe ZGD-1, ki veljajo za s. p. in so določene v 72. členu ZGD-1, in sicer so te določbe naslednje.

- Firma podjetnika vsebuje ime in priimek podjetnika, skrajšano oznako, da gre za samostojnega podjetnika (s. p.), oznako dejavnosti in morebitne dodatne sestavine.
- Podjetnik lahko uporablja tudi skrajšano firmo, ki vsebuje vsaj njegovo ime, priimek in oznako s. p.
- Če podjetnik podjetje proda ali vloži v družbo, lahko kupec ali družba še naprej uporablja v firmi tudi ime in priimek podjetnika le, če s tem izrecno soglaša.
- Če podjetnik umre, lahko podjetnikov dedič, ki nadaljuje zapustnikovo podjetje, v firmi še naprej uporablja tudi ime in priimek zapustnika. Z nadaljevanjem zapustnikovega podjetja preidejo na podjetnikovega dediča podjetje podjetnika ter pravice in obveznosti podjetnika v zvezi s podjetjem. Podjetnikov dedič kot univerzalni pravni naslednik vstopi v vsa pravna razmerja v zvezi s prenesenim podjetjem podjetnika in se vpiše kot podjetnik.
- Na sporočilih, ki jih podjetnik pošlje posameznemu naslovniku, morajo biti navedeni firma in sedež podjetnika ter njegova matična številka.
- Na sporočilih, ki se pošiljajo v okviru obstoječih poslovnih stikov, morata biti navedena le firma in sedež. Naročilnice se štejejo za sporočila iz prejšnjega odstavka.
- Prokura ne preneha s smrtjo ali izgubo poslovne sposobnosti podjetnika.
- Podjetnik lahko imenuje zastopnika za primer smrti, ki je od trenutka smrti podjetnika pooblaščen za opravljanje vseh pravnih dejanj, ki spadajo v redno poslovanje podjetnika. Dedič podjetnika lahko to pooblastilo vsak čas prekliče. Podelitev in prenehanje tega pooblastila se mora vpisati v Poslovni register Slovenije.

2.2 Dejavnost in premoženje s. p.

Podjetje mora določiti dejavnost, ki jo bo opravljal. Lahko gre za eno od dejavnosti, ki so razvrščene po Standardni klasifikaciji dejavnosti (SKD). SKD je obvezen nacionalni standard, ki se uporablja za določanje dejavnosti ter za razvrščanje poslovnih

subjektov in njihovih delov za potrebe uradnih in drugih administrativnih zbirk podatkov (registri, evidence, podatkovne baze ipd.) ter za potrebe statistike in analitike v državi in na mednarodni ravni (Jagodič in Dermol, 2012, str. 22).

ZGD-1 v 71. členu določa, da se za dejavnost s. p. smiselno uporablja 6. člen tega zakona. Ta člen pa za s. p. torej pomeni oz. določa:

- S. p. sme kot dejavnost opravljati vse posle, z izjemo tistih, ki se po zakonu ne smejo opravljati kot gospodarski posli.
- Z zakonom se lahko določi, da lahko posamezne gospodarske posle opravljajo s. p., določeni z zakonom, nekatere vrste družb ali druge organizacije.
- S. p. sme opravljati gospodarske posle le v okviru dejavnosti, določene v statutu ali družbeni pogodbi.
- S. p. pa sme opravljati tudi vse druge posle, potrebne za njegov obstoj in opravljanje dejavnosti, ki pa ne pomenijo neposrednega opravljanja dejavnosti.
- Pravni posli, ki jih sklene s. p. s tretjimi osebami in s katerimi prekorači dejavnost, določeno v statutu ali družbeni pogodbi ali sicer dovoljene posle, so veljavni, razen če je tretja oseba vedela ali bi morala vedeti za prekoračitev. Navedba dejavnosti v statutu ali družbeni pogodbi še ne pomeni, da je tretja oseba vedela ali bi morala vedeti za prekoračitev.
- Družba lahko začne opravljati dejavnost šele po tem, ko je vpisana v register.
- Če drug zakon za začetek opravljanja neke dejavnosti poleg pogoja iz prejšnjega odstavka določa še posebne pogoje za opravljanje te dejavnosti, lahko s. p. začne opravljati to dejavnost, ko izpolni posebne pogoje, določene z drugim zakonom. Če drug zakon določa, da sme s. p. začeti opravljati dejavnosti, ko pristojni državni organ ali organizacija z javnimi pooblastili izda odločbo, s katero ugotovi, da s. p. izpolnjuje pogoje za opravljanje te dejavnosti, lahko začne opravljati to dejavnost, ko pristojni organ izda tako odločbo.

Premoženje podjetnika je njegovo premoženje in hkrati premoženje podjetja. Namreč, kot smo že omenili in bomo v nadaljevanju podrobneje opredelili, za svoje obveznosti jamči (odgovarja) z vsem svojim premoženjem.

Kdor ustanovi s. p., še ni nujno sklenil delovno razmerje v svojem podjetju, saj gre t. i. samozaposleno osebo, ki si ne izplačuje niti plače niti regresa niti drugih bonitet, ki lahko sicer pripadajo zaposlenim (Jagodič in Dermol, 2012, str. 23).

2.3 Odgovornost s. p.

V skladu z omenjenim 71. členom ZGD-1 se za odgovornost s. p. uporablja 7. člen ZGD-1. Ta člen določa, da je podjetnik odgovoren za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem ter da je odgovoren tudi za obveznosti, ki so nastale iz poslovanja tihe družbe, katere nosilec je.

Kocbek (2010, str. 328) navaja, da podjetnik odgovarja svojim upnikom za obveznosti iz svoje podjetniške dejavnosti tudi v primeru, če je poslovno ali kako drugače ločil svoje zasebno premoženje od premoženja, organiziranega v svojem podjetju. Avtor pri tem dodaja, da se v praksi upošteva, da so vse obveznosti, ki jih v pravnem prometu prevzame podjetnik, obveznosti iz poslovanja podjetja, z izjemo tistih, ki so očitno v zvezi s samo uporabo podjetnika ali njegovih družinskih članov.

2.4 Obdavčitev s. p.

Kot smo že omenili, je s. p. fizična oseba. Tako se za obdavčitev njegovega podjetja uporablja Zakon o dohodnini (ZDoh-2), ki ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja dohodnine – to je davka od dohodkov fizičnih oseb.

Bistvena elementa predmeta obdavčitve, na katerih temelji opredelitev dohodka iz dejavnosti, sta naslednja (Mercina, 2011):

- dejavnost se opravlja **trajno** (o opravljanju dejavnosti ne moremo govoriti, če gre za enkratno ali občasno posel) in
- dejavnost se opravlja **neodvisno** oz. samostojno (zavezanec opravlja dejavnost na svoj račun, v svojo korist, na svojo odgovornost ter za opravljanje dejavnosti jamči z vsem svojim premoženjem).

Davčna osnova je dobiček iz dejavnosti s. p. Ta se ugotovi kot razlika med prihodki in odhodki, doseženimi v zvezi z opravljanjem dejavnosti. Zavezanec je vsak s. p.

S. p. je obdavčen kot fizična oseba. Kot tak plača dohodnino. V spodnji tabeli so prikazane stopnje dohodnine za leto 2015.

Če znaša neto letna davčna osnova v evrih		Znaša dohodnina v evrih		
Nad	Do			
	8.021,34		16 %	
8.021,34	18.960,28	1.283,41	+27 %	nad 8.021,34
18.960,28	70.907,20	4.236,92	+41 %	nad 18.960,28
70.907,20		25.535,16	+50 %	nad 70.907,20

Tabela 1: Stopnje dohodnine s. p. za leto 2015

Vir: Borštnik, 2015

2.5 Računovodstvo s. p.

Vodenje poslovnih knjig je lahko enostavno ali dvostavno. Torej si podjetnik lahko izbere, ali bo imel enostavno ali dvostavno knjigovodstvo.

73. člen ZGD-1 določa, da način vodenja poslovnih knjig in sestavljanja računovodskih izkazov podjetnika, katerega podjetje ustreza merilom za majhne družbe, ureja poseben slovenski računovodski standard. Gre za Slovenski računovodski standard 39 (2006). Ta ureja računovodstvo malih samostojnih podjetnikov posameznikov, in sicer določa:

- letno poročilo podjetnika za zunanje poslovno poročanje,
- razčlenjevanje postavk v bilanci stanja za zunanje poslovno poročanje,
- razčlenjevanje postavk v izkazu poslovnega izida za zunanje poslovno poročanje,
- sprejemanje računovodskih usmeritev,
- vodenje poslovnih knjig,
- knjigovodske listine,
- amortiziranje,
- začetno računovodsko merjenje zalog,
- prevrednotovanje sredstev in obveznosti do njihovih virov,
- popis sredstev in obveznosti do njihovih virov ter
- dostop do poslovnih knjig in poročil.

Podjetnik lahko v skladu s 73. členom ZGD-1 vodi poslovne knjige po sistemu enostavnega knjigovodstva v skladu z omenjenim standardom, če ni v zadnjem poslovnem letu prekoračil dveh od teh meril:

- da povprečno število delavcev ne presega tri,
- da so letni prihodki nižji od 42.000 evrov,
- da povprečna vrednost aktive, izračunana kot polovica seštevka vrednosti aktive na prvi in zadnji dan poslovnega leta, ne presega 25.000 evrov. To velja tudi za podjetnika, ki začne opravljati dejavnost in v prvem poslovnem letu ne zaposluje povprečno več kot tri delavce.

Ne glede na navedeno pa podjetniku, kot določa 73. člen ZGD-1, ni treba voditi poslovnih knjig in sestaviti letnega poročila, če izpolnjuje pogoja:

- prihodkov iz dejavnosti in
- zaposlenih delavcev, ki jih zakon, ki ureja dohodnino, določa za zavezance za davek od dohodka iz dejavnosti, ki lahko pri ugotavljanju davčne osnove zahtevajo upoštevanje normiranih odhodkov.

Način, na katerega podjetnik iz prejšnjega odstavka vodi poslovanje, določa zakon, ki ureja davčni postopek.

3 PREDSTAVITEV DRUŽBE Z OMEJENO ODGOVORNOSTJO (d. o. o.)

Družba z omejeno odgovornostjo oz. krajše d. o. o. je družba, katere osnovni kapital sestavljajo osnovni vložki družbenikov, katerih vrednost je lahko različna (471. člen ZGD-1). Je gospodarska družba in kot taka pravna oseba. Ustanovi se s pogodbo. Med oblikami gospodarskih družbe je d. o. o. v Sloveniji najštevilčnejša (Prelič idr., 2009, str. 38). Cepec in Kovač (2012, str. 197) pravita, da je pri nas kar 94 % takih oblik gospodarskih družb.

3.1 Ustanovitev d. o. o.

D. o. o. lahko ustanovi najmanj ena in največ 50 fizičnih oseb, ki postanejo njeni družbeniki. Izjemoma lahko d. o. o. ustanovi tudi več kot 50 oseb, a le, če s tem soglaša in v ta namen izda dovoljenje minister, pristojen za gospodarstvo. Glušič idr. (2006, str. 21) v zvezi s tem dodajajo, je pri izdaji takšnega dovoljenja ministru prepuščena presoja, ali obstajajo razlogi za izdajo takega dovoljenja ali ne, saj zakon ne določa posebnih kriterijev, ki bi jih moral pri podelitvi takšnega dovoljenja minister upoštevati.

D. o. o., ki ima samo enega družbenika, je tako enoosebna družba z omejeno odgovornostjo, torej enoosebna d. o. o. Cepec in Kovač (2012, str. 212) pravita, da je družba z enim družbenikom v bistvu samostojni podjetnik z omejeno odgovornostjo. Druge lastnosti enoosebne d. o. o. so še (Cepec in Kovač, 2012, str. 212):

- od običajne d. o. o. se enoosebna d. o. o. loči po tem, da ima le enega družbenika in le en poslovni delež;
- ustanovitelj je edini družbenik;
- akt o ustanovitvi je enostranska izjava volje ustanovitelja, ki ureja razmerje edinega družbenika do d. o. o.;
- poslovodja je lahko družbenik sam ali tretja oseba, ki jo družbenik imenuje za poslovodjo;
- edini družbenik kot poslovodja z družbo ne more skleniti pogodbe o zaposlitvi;
- lahko sklene pogodbo civilnega prava (mandatno pogodbo), na podlagi katere je upravičen do plačila za opravljeno delo poslovodje;
- kadar je ustanovitelj hkrati direktor in s tem zastopnik družbe, lahko sklene pravne posle s samim seboj;
- družbenik mora upoštevati omejitve ohranitve osnovnega kapitala ter omejitve, ki jih prinašajo določila o prepovedi prikritega izplačila dobička.

Družba z omejeno odgovornostjo (d. o. o.) se ustanovi s pogodbo, imenovano družbena pogodba. Ta je lahko sklenjena v obliki notarskega zapisa, ni pa nujno, da je tako, saj se lahko sklene tudi na posebnem obrazcu. Prav vsak ustanovitelj mora takšno pogodbo tudi podpisati.

474. člen ZGD-1 določa naslednje sestavine takšne pogodbe:

- navedbo imena in priimka ter prebivališča ali firme in sedeža vsakega družbenika;
- firmo, sedež in dejavnost družbe;
- navedbo zneska osnovnega kapitala in vsakega osnovnega vložka posebej, navedbo družbenika za vsak osnovni vložek in njegov poslovni delež;
- čas delovanja družbe, če je ustanovljena za določen čas;
- morebitne obveznosti, ki jih imajo družbeniki do družbe poleg vplačila osnovnega vložka, in morebitne obveznosti družbe do družbenikov.

Poslovodja prijavi družbo za vpis v register pri registrskem organu ali na točki VEM, kakor to določa zakon, ki ureja poslovni register. Prijava se posreduje registrskemu organu (478. člen ZGD-1). Prijavi mora priložiti (478. člen ZGD-1):

- izvirnik ali overjen prepis pogodbe;
- seznam družbenikov in navedbo vložkov, ki so jih prevzeli;
- poročilo o stvarnih vložkih;
- potrdilo banke o depozitu denarnih vložkov z izjavo banke, da lahko družba s sredstvi prosto razpolaga; za resničnost izjave je banka družbi odgovorna, in
- poročilo pooblaščenega revizorja o vrednosti stvarnih vložkov iz četrtega odstavka 476. člena tega zakona.

Postopek vpisa d. o. o. v sodni register (AJPEŠ, 2011) je sledeč.

Predlog za vpis d. o. o. se vložijo na izpostavi AJPEŠ, če:

- celotni osnovni kapital (najmanj 7.500 EUR) vplačamo v denarju;
- akt o ustanovitvi ali družbeno pogodbo sklenemo na obrazcu VEM (obrazec je predpisan in vsebuje samo obvezne sestavine);
- za enoosebno d. o. o. vodimo elektronsko knjigo sklepov.

Predlog za vpis d. o. o. lahko vložijo naslednje osebe:

- predlog za vpis enoosebne d. o. o. vložijo družbeniki;
- predlog za vpis večoosebne d. o. o. vložijo vsi družbeniki in zastopniki skupaj;
- če je družbenik pravna oseba, vložijo predlog zastopnik pravne osebe (pravna oseba mora biti vpisana v PRS).

Firma in sedež

Po 27. členu ZGD-1 mora d. o. o. imeti v firmi dodatno sestavino in oznako d. o. o. Dodatne sestavine, ki družbo podrobneje označujejo, ne smejo biti take, da spravljajo ali utegnejo spraviti v zmoto glede vrste ali obsega poslovanja ali da bi utegnile priti do zamenjave s firmo ali znakom razlikovanja druge osebe ali bi kršile pravice drugih oseb (13. člen ZGD-1).

29. člen ZGD-1 določa, da je sedež družbe kraj, ki je kot sedež družbe vpisan v register, in 30. člen ZGD-1, da je za sedež mogoče določiti kraj, kjer družba opravlja dejavnost, ali kraj, kjer se v glavnem vodijo njeni posli, ali kraj, kjer deluje poslovodstvo družbe. Podružnice, ki so ločene od sedeža družbe, se vpišejo v register (31. člen ZGD-1).

3.2 Dejavnost d. o. o.

Tako kot za s. p. tudi za d. o. o. velja Standardna klasifikacija dejavnosti (SKD). Glede dejavnosti d. o. o. velja 6. člen ZGD-1. Velja torej enako kot za vse gospodarske družbe in tudi smiselno za s. p. Ker smo vsebino 6. člena, ki velja za dejavnosti, že povzeli, dodajmo, da enako kot smo pisali, velja tudi za d. o. o.

3.3 Kapital (premoženje) d. o. o.

Družbeniki dobijo svoj poslovni delež v družbi na podlagi osnovnega vložka in sorazmerno z njegovo vrednostjo v osnovnem kapitalu. Tak delež je izražen v odstotkih. Vsak družbenik oz. ustanovitelj lahko ob ustanovitvi prispeva le en osnovni vložek. Skladno s tem lahko ima ob ustanovitvi le en poslovni delež.

Osnovni kapital družbe predstavljajo osnovni vložki, ki jih vplača družbenik oz. družbeniki. 475. člen ZGD-1 glede osnovnega kapitala in osnovnega vložka določa:

- Osnovni kapital je osnovna glavica, ki mora znašati vsaj 7500 evrov, vsak osnovni vložek pa najmanj 50 evrov.
- Osnovni vložek je lahko zagotovljen v denarju ali kot stvarni vložek ali stvarni prevzem. Stvarni vložek je lahko v obliki premičnine in nepremičnine, pravice in podjetje ali del podjetja, lahko je tudi v obliki plačila za premoženjske predmete, ki jih je družba prevzela in jih prišteje družbenikovemu vložku.
- Vsak družbenik mora zagotoviti vsaj eno četrtno osnovnega vložka. To mora storiti pred prijavo za vpis v register. Skupna vrednost vložkov mora znašati 7500 evrov.
- Stvarni vložki se morajo v celoti izročiti pred prijavo za vpis v register.

Potrebno je razlikovati med osnovnim in lastnim kapitalom d. o. o. Prelič idr. (2009, str. 102–105) pojasnjujejo:

- Osnovni kapital vplačajo družbeniki. Je z družbeno pogodbo določen denarni znesek, ki predstavlja najnižji višino denarnega vložka ter hkrati najnižjo vrednost osnovnega vložka, ki se daje v denarni obliki (stvarni vložek). Njegova vrednost mora biti izražena v evrih.
- Lastni kapital je vsota postavk iz pasivne strani bilance stanja, ki ne predstavlja tujega kapitala. Lastni kapital je lahko enak, nižji ali višji od osnovnega. Ima funkcijo neposrednega in posrednega financiranja. S tem kapitalom dobi družba fond sredstev, s katerim lahko gospodari. Ima tudi funkcijo »blažilnika tveganja«, kar pomeni, da dokler lahko družba izgube »poračuna« z lastnim kapitalom, ji ni treba vložiti predloga za začetek stečajnega postopka ali prisilne poravnave. Iz njega se je mogoče tudi posredno financirati. Namreč, čim močnejši kot je omenjeni blažilnik tveganja, tem lažje družba pridobi tuje vire financiranja.

Ohranitev, povečanje in zmanjšanje osnovnega kapitala

Omeniti je treba tudi obvezo ohranjanja osnovnega kapitala. 495. člen ZGD-1 tako določa, da se premoženje, ki je potrebno za ohranitev osnovnega kapitala in vezanih rezerv, družbenikom ne sme izplačati. Po 1. odstavku 496. člena ZGD-1 je takšna plačila, ki so opravljena v nasprotju s 495. členom ZGD-1, treba družbi vrniti.

Puharič (2013, str. 45) pravi, da se lahko v d. o. o., npr. zaradi gospodarskih, razvojnih ali drugih razlogov odločijo za povečanje osnovnega kapitala, o katerem mora skupščina družbenikov sprejeti sklep. Takšno povečanje osnovnega kapitala pa se lahko opravi na dva načina:

- kot povečanje osnovnega kapitala d. o. o. z vložki;
- ali pa kot povečanje osnovnega kapitala iz sredstev družbe.

Glede zmanjšanja osnovnega kapitala Puharič (2013, str. 45) navaja: »Razmere na trgu lahko narekujejo potrebo po zmanjšanju osnovnega kapitala v d. o. o. Zmanjšanje osnovnega kapitala ureja 520. člen, ki predvideva – med drugim – tudi zmanjšanje po poenostavljenem postopku in z umikom poslovnih deležev. Pri obeh omenjenih različicah zmanjšanja osnovnega kapitala d. o. o. se smiselno uporabljajo določbe ZGD-1, ki urejajo zmanjšanje osnovnega kapitala v delniški družbi (372. do 383. člen).«

3.4 Odgovornost d. o. o.

Kot določa 472. člen ZGD-1, za obveznosti d. o. o. njeni družbeniki niso odgovorni.

Kot pravna oseba je d. o. o. tudi pravno sposobna. Prelič idr. (2009, str. 53) pišejo, da pravna sposobnost pomeni tudi, da pravna oseba sama odgovarja za svoje obveznosti, medtem ko njeni pripadniki za te obveznosti ne odgovarjajo.

479. člen ZGD-1 določa odgovornost družbenikov in poslovodij ob ustanovitvi, in sicer določa:

- Družbeniki in poslovodje so družbi solidarno odgovorni za škodo, ki je povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti in je nastala zaradi neizročitve ali nepravilne izročitve stvarnih vložkov, previsoke ocenitve teh vložkov ali zaradi kakšnega drugega škodljivega ravnanja ob ustanovitvi družbe. Enako so odgovorne tudi osebe, za račun katerih so družbeniki prevzeli vložke. Njihovo sklicevanje na nevednost zaradi takih okoliščin, ki jih je poznal ali bi jih ob skrbnosti dobrega gospodarstvenika moral poznati družbenik, ki je ravnal za njihov račun, ni mogoče.
- Družba se takšnemu odškodninskemu zahtevku ne more odpovedati, prav tako glede njega ne more poravnati, če je povračilo nujno za poravnavo obveznosti tretjim osebam.

Družbeniki so pa odgovorni tudi za vplačilo. To določa 489. člen ZGD-1, ki pravi, da če osnovnega vložka niso vplačali niti zavezanci niti ni bil vplačan s prodajo poslovnega deleža, ga morajo vplačati drugi družbeniki sorazmerno z velikostjo svojih poslovnih deležev. V enakem sorazmerju se poveča dolžnost drugih družbenikov, če od nekaterih med njimi ni mogoče zahtevati vplačila.

Prelič idr. (2009, str. 54) navajajo, da je oprostitev družbenikov za obveznosti družbe z gospodarskega stališča najpomembnejša lastnost (kapitalskih) družb, saj je s tem bistveno zmanjšano investicijsko in poslovno tveganje.

Odgovornost d. o. o. se nanaša na vse vrste obveznosti družbe po civilnem in gospodarskem pravu: pogodbene in nepogodbene, zlasti odškodninske vključno s tistimi, ki nastanejo ob posebnih primerih (npr. zaradi ničnosti ali izpodbojnosti pogodbe) (Prelič idr., 2009, str. 54).

3.5 Računovodstvo d. o. o.

Za d. o. o. je obvezen sistemu dvostavnega knjigovodstva. To pomeni, da se podatki v računovodstvu urejajo dvojno, in sicer časovno in vsebinsko. Časovno se urejajo po vrstnem redu nastanka, vsebinsko pa v glavni in pomožnih knjigah. Takšno, dvostavno knjigovodstvo, je zelo pregleden sistem vodenja poslovnih knjig in za večino poslovnih subjektov tudi obvezen.

3.6 Obdavčitev d. o. o.

Z vidika davčnega prava so družba in njeni družbeniki različni davčni subjekti, kar pomeni, da se družba (za dohodek oz. dobiček, ki ga ustvari med davčnim letom) obdavčuje ločeno od njenih družbenikov (Prelič idr., 2009, str. 543). Tako davčno pravo sledi načelu ločenosti premoženja družbe in družbenikov. Posledica je samostojna davčna obveznost d. o. o.

Kot smo omenili, je d. o. o. pravna oseba. Ker obdavčitev pravnih oseb urejata Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-2) in Zakon o davčnem postopku (ZDavP-2), to pomeni, da ta dva zakona urejata tudi obdavčitev d. o. o.

ZDDPO-2 ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka od dohodkov pravnih oseb – v našem primeru d. o. o. Takšen davek je prihodek proračuna države. Zavezanec za plačilo davka je pravna oseba – v našem primeru d. o. o. Z davkom so obdavčeni dohodki zavezanca v davčnem obdobju, ki je koledarsko leto. Po tem zakonu je osnova za davek za dejavnost oziroma posle v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, dobiček, ki se ugotovi v skladu z določbami tega zakona.

ZDavP-2 ureja pobiranje davkov (obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov), pravice in obveznosti zavezancev za davke, državnih in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov; varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov med državami članicami Evropske unije.

D. o. o. je torej pravna oseba, za katero veljajo naslednje obdavčitve.

Obdavčitev plače

Plača je v d. o. o. strošek in predmet obdavčitve. Plača zaposlenih zajema (Igličar in Hočevar, 2011, str. 159):

- čisto (neto) plačo, ki je izplačana zaposlenim,
- dohodnino,
- prispevke za socialno varnost (bremenijo zaposlene),
- prispevke za socialno varnost (bremenijo podjetje).

Dohodnina je davek od dohodkov fizičnih oseb. Prispevki za socialno varnost zajemajo pet različnih vrst prispevkov, in sicer prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje; za zdravstveno zavarovanje; za poškodbe pri delu; za starševsko varstvo in prispevke za zaposlovanje. Vse naštetu so za d. o. o. stroški.

Davek od dobička

Davek od dobička je davek, ki je vezan na dobiček, ki izhaja iz dejavnosti podjetja (d. o. o.). Ta davek torej pomeni obdavčitev dohodkov podjetja, ki je hkrati tudi davčni zavezanec. Davčna osnova je torej dobiček podjetja, ki je odvisen od uspešnosti poslovanja podjetja.

Odloženi davki

Žibret Kralj (2010) pojasnjuje, da odloženi davek znesek davka, ki ga bo zavezanec poravnal (ali mu bo povrnjen) v enem ali več prihodnjih poslovnih obdobjih ter dodaja,

da pri tem davki govorimo o "sedanjem" poslovnem dogodku, ki je že pripoznan v poslovnih knjigah davčnega zavezanca, davčne posledice tega dogodka pa bodo nastale nekoč v prihodnosti. Tudi takšni davki so strošek d. o. o. in so neizogibni.

Davek na dodano vrednost

DDV oz. davek na dodano vrednost je davek na potrošnjo. Gre za davek, ki ga družba plača od dobave blaga in tudi od storitev, ki jih opravi v sklopu svoje dejavnosti. V Sloveniji imamo dve stopnji DDV-ja, in sicer (Igličar in Hočevar, 2011, str. 174):

- 22-odstotna obdavčitev prometa blaga in storitev, ki ni oproščen ali obdavčen z nižjo stopnjo, in 9,5-odstotna obdavčitev prometa blaga in storitev, ki je opredeljen oz. določen v prilogi Zakona o davku na dodano vrednost (hrana, pijača, zdravila, medicinski pripomočki itd.).

Pri tem je treba vedeti, da podjetje zaračuna tak davek, ko samo proda blago ali opravi storitve (podjetje je prodajalec). Ko pa podjetje kupuje (podjetje je kupec), samo plača tak davek na prejetih računih dobavitelja. Tako vidimo, da gre za neizogiben davek, ki ga podjetje plača, če se pojavi v vlogi prodajalca, kakor tudi, če se pojavi v vlogi kupca.

Davčna osnova za odmero na podlagi dejanskih odhodkov in na podlagi normiranih odhodkov

Kot navaja Mercina (2015), se lahko davčna osnova za odmero ugotavlja bodisi na podlagi dejanskih odhodkov bodisi na podlagi normiranih odhodkov (novost od 1. 1. 2013 dalje).

1. Ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih odhodkov

Osnova za obdavčitev d. o. o. je razlika med prihodki in odhodki podjetja. Gre za tisto razliko, kot je ugotovljeno v izkazu poslovnega izida d. o. o. Ti prihodki oz. odhodki se v davčnem obračunu prilagajajo glede na to, ali so v skladu z ZDDPO-2 davčno priznani ali nepriznani.

Med davčno priznane prihodke rezidenta se načeloma uvrščajo:

- vsi prihodki (ZDDPO-2 določa, kateri prihodki so izvzeti);
- vsi odhodki, ki so potrebni za pridobivanje obdavčljivih prihodkov;
- amortizacija je davčno priznan odhodek zgolj do predpisanih mej.

Davčno priznani prihodki, ki presegajo davčno priznane odhodke, kot ustvarjeni dobiček predstavljajo davčno osnovo. Davčna osnova se lahko zmanjšuje z uveljavljanjem davčnih olajšav, kot jih določa ZDDPO-2.

2. Ugotavljanje davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov

Od 1. 1. 2013 dalje je mogoče davčno osnovo ugotavljati tudi na podlagi normiranih odhodkov, ki se določijo v višini 80 % od davčno priznanih prihodkov. Tako je davčna

osnova 20 % davčno priznanih prihodkov. V času ugotavljanja davčne osnove z normiranimi odhodki se ne priznajo: dejanski stroški, davčne olajšave in davčna izguba. Ugotavljanje davčne osnove z normiranimi odhodki je vezano na izpolnjevanje določenih pogojev. in tako sta od 1. 1. 2015 za zavezance, ki že opravljajo dejavnost, pogoja dva:

- nižji prihodkovni prag v višini 50.000,00 EUR in
- višji prihodkovni prag v višini 100.000,00 EUR, če zavezanec izpolnjuje dodaten pogoj glede vključitve v obvezno socialno zavarovanje.

Torej vsi tisti zavezanci, katerih prihodki ne presegajo 50.000,00 EUR se lahko odločijo za ta t. i. poenostavljen način ugotavljanja davčne osnove, medtem ko morajo tisti zavezanci, katerih prihodki znašajo med 50.000,00 EUR in 100.000,00 EUR, izpolnjevati dodaten pogoj.

Ne glede na spremembe, uvedene 1. 1. 2015, lahko zavezanec v davčnem letu pri ugotavljanju davčne osnove upošteva normirane odhodke, če:

- priglasi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov in
- njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred tem davčnim letom ne presegajo 50.000 EUR.

4 RAZLIKE MED S. P. IN D. O. O.

Sterle (2010) pravi, da imajo v slovenskem gospodarstvu pomen gospodarske družbe, ki ustvarjajo večino BDP (bruto družbenega proizvoda) in DV (dodane vrednosti) slovenskega gospodarstva. Avtor dodaja, da med njimi polovico čistih prihodkov ustvarijo velike družbe, je pa v zadnjih letih zaznati težnje povečevanja števila mikro in majhnih podjetij ter tudi samostojnih podjetnikov posameznikov, kjer je zaposlenih vse več oseb. Veliko ljudi je pred začetkom svoje poslovne poti v dilemi, ali ustanoviti lastni s. p. ali morda d. o. o. Pri tem se pojavi nemalo vprašanj, kaj in kako, da bo odločitev predvsem njemu v dobro.

Horvatova (2010, str. 5) za lažjo odločitev, ali ustanoviti s. p. ali d. o. o., podaja spodnjo preglednico. Z njeno pomočjo si lahko hitro in pregledno pogledamo bistvene razlike med obema oblikama podjetij. Tako se lahko ugotovijo prednosti in pomanjkljivosti glede na želje in namere tistega, ki ustanavlja podjetje. Mi pa bomo v nadaljevanju te razlike podrobneje predstavili.

	s. p.	d. o. o.
Pravnoorganizacijska oblika	fizična oseba	pravna oseba
Osebnostna odgovornost	odgovarja z vsem svojim premoženjem	odgovarja le z vloženim kapitalom
Osnovni kapital	ga ne potrebuje	najmanj 7.500 EUR (lahko v denarju, v sredstvih ali poljubno kombinirano)
Število ustanoviteljev	ena sama oseba	družbeniki (najmanj 1 in največ 50 oseb)
Stroški ustanovitve	jih nima	v okviru enostavnega postopka (kapital v denarju) nima stroškov z ustanovitvijo, v primeru zahtevnega postopka (kapital v sredstvih) ima stroške z ustanovitvijo pri notarju po tarifi notarja.
Plača	je nima – dobiček s. p. je hkrati njegova plača, zato je ne more uveljavljati kot stroške in mu tako posledično ne znižuje davčne osnove	Ima plačo kot davčno priznani odhodek in mu tako znižuje davčno osnovo.
Obdavčitev dobička	Dobiček je obdavčen po Zakonu o dohodnini v okviru dohodka iz dejavnosti; ta oblika tako ni primerna za velike dobičke. 16 %, 27 %, 41 %, 50% (dohodninska lestvica) ali »normiranci« pavšalisti (20 %)	Enotna davčna stopnja; obdavčen je po Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb; ta oblika družbe je primerna za velike dobičke. 17 % (davek od dohodkov pravnih oseb – vedno enaka stopnja) – (od 2015 dalje 15 %)
Vodenje poslovnih knjig	po normiranih odhodkih (25 %); enostavno knjigovodstvo; dvostavno knjigovodstvo	po sistemu dvostavnega knjigovodstva
Poslovni račun (denar)	z denarjem na računu prosto razpolaga, dovoljena je precejšnja svoboda	precej bolj omejena svoboda oz. možnost razpolaganja z denarjem (stroga pravila v zvezi z načinom in časom dviga denarja, pologa na račun itd.)

Oblika podjetja	primeren za začetnike, ki so na začetku svoje poslovne poti in ne pričakujejo velikih dobičkov	primeren za podjetnike, ki pričakujejo velik promet in velike dobičke
Najmanje kreditov, sredstev na razpisih	težje dobi kredit pri banki in zelo težko se prijavi na razpis	lažje dobi kredit pri banki in se tudi lažje prijavi na razpis
Kredibilnost podjetja	velja za manj kredibilno obliko podjetja	ima večjo kredibilnost pri poslovanju – pravne osebe namreč na trgu uživajo večji ugled kakor pa s. p.
Najem poslovnega prostora	sam sebi en more zaračunati najema, če ima oseba nepremičnino v lasti	lahko sama sebi zaračuna najem, če ima oseba nepremičnino v lasti

Tabela 2: Razlike med s. p. in d. o. o.

Vir: Horvat, 2010, str. 5

Razlogi za odločitev so torej različni, odvisni pa od vsakega posameznika. V nadaljevanju si torej pogledimo določene bistvene razlike in podobnosti podrobneje. Ponovno velja omeniti tudi enoosebno d. o. o., za katero pravijo, kot smo omenili, da je tako enoosebna družba z omejeno odgovornostjo, torej enoosebna d. o. o. (Cepec in Kovač, 2012, str. 212).

Puharič (2013, str. 47) o primerjavi med s. p. in d. o. o. pravi:

- »Od samostojnega podjetnika posameznika se enoosebna družba razlikuje po tem, da gre za družbo z lastnostjo pravne osebe in da družbenik ne odgovarja za obveznosti te posebne različice kapitalskih družb.
- Enoosebna družba tudi nima v svoji firmi imena svojega družbenika, kar je ena izmed temeljnih obveznosti samostojnega podjetnika posameznika.
- Od običajnih družb, kjer je več družbenikov, pa se enoosebna družba razlikuje po tem, da ima samo enega družbenika in da predstavlja njen osnovni kapital tudi en sam vložek.«

4.1 Ustanovitev in dejavnost s. p. in d. o. o.

Najprej je treba poudariti, da je d. o. o. v nasprotju s s. p. gospodarska družba, med tem ko je s. p. fizična oseba.

Ustanovitev s. p. je tako precej preprostejša, saj poleg tega, da ne potrebuje ustanovitvenega kapitala, zadošča že to, da se ustanovitelj oglasi na VEM-točki. Na tej točki uredi, kar je potrebno za ustanovitev svojega podjetja (s. p.). Čeprav se lahko tudi

d. o. o. ustanovi na VEM-točki, pa je za ustanovitev potreben že omenjeni kapital v višini 7.500 evrov.

Kar se tiče poslovanja s. p. in d. o. o., velja poudariti, da oba izdajata račune za prihodke in tudi pridobivata račune za odhodke. Tako sta, kar se poslovanja tiče, enakovredna.

4.2 Premoženje in odgovornosti s. p. in d. o. o.

Pri d. o. o. je premoženje družbe (denarna sredstva na računu d. o. o.) last družbe same in ne družbenikov. To tudi pomeni, da družbeniki s tem premoženjem ne morejo prosto razpolagati, kot to velja za s. p. Ta lahko s premoženjem na svojem računu oz. računu podjetja prosto razpolaga. Družbeniki pa morajo vso poslovanje izvajati preko bančnega računa. S prostim razpolaganjem mislimo na likvidnost sredstev med podjetjem in gospodinjstvom ter obratno. To je pri s. p. torej mogoče, pri d. o. o. pa ne. Ali kot pravita Jagodič in Dermol (2012, str. 23), lahko s. p. v nasprotju z d. o. o. samostojno razpolaga s svojim zaslužkom in ga lahko kadarkoli prenaša v porabo svojega gospodinjstva.

Pri s. p. torej ni klasične plače, saj je ta izražena v obliki razlike med prihodki in odhodki. Ta razlika je dobiček in pomeni davčno osnovo. Te plače ne more uveljaviti kot strošek. Razlika pa je med prihodki in odhodki, ki pri s. p. pomeni plačo, pri d. o. o. pa dobiček družbe. Ta dobiček družbe je torej dobiček podjetja in ne posameznika oz. posameznikov.

Borštnik (2013) pravi, da je prednost s. p. pred d. o. o. v tem, da zanj ni potreben osnovni oz. ustanovni kapital. Glavna slabost s. p. je, da za plačilo dolgov odgovarja z vsem svojim premoženjem in tako podjetniku v primeru neplačila dolgov lahko zasežejo vsa denarna sredstva na tekočem računu ter tudi stvarno premoženje. Pri tem Borštnik (2013) dodaja, da pri d. o. o. za odplačilo dolgov jamčijo družbeniki z ustanovnim kapitalom, ki znaša minimalno 7.500 evrov, vplača pa se lahko tudi v obliki stvarnega vložka. Glavna razlika glede premoženja in odgovornosti je torej ta, da s. p. jamči za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem, medtem ko družbeniki d. o. o. za obveznosti družbe ne odgovarjajo s svojim premoženjem.

4.3 Računovodstvo in obdavčitev s. p. in d. o. o.

Glavna razlika glede računovodstva je ta, da lahko s. p. vodijo svoje poslovne knjige po sistemu enostavnega knjigovodstva, pri d. o. o. pa se zahteva dvostavno knjigovodstvo.

Vsak davek za podjetje pomeni izdatek oz. strošek. Davčno okolje vpliva na izbiro pravnoorganizacijske oblike v fazi ustanavljanja (Kocbek, 2007, str. 835). Tako je tudi davčni vidik oz. obdavčitev podjetja eno ključnih vprašanj, s katerimi se sooča oseba, ki ustanavlja svoje podjetje. Vsekakor si vsak prizadeva, da bi v podjetju ustvaril čim večji

dobiček s čim manj izdatki. Torej si prizadeva tudi za čim manj davkov. Vprašanje je torej, kakšno pravnoorganizacijsko obliko podjetja – s. p. ali d. o. o. – se bolj splača ustanoviti z vidika plačevanja davkov.

Borštnik (2013) poudarja naslednje pomembne razlike med s. p. in d. o. o. pri davkih:

- Najnižja davčna stopnja pri s. p. je 17 %.
- Lestvica obdavčitve je progresivna, kar pomeni, da se s povečevanjem davčne osnove povečuje le obdavčitev zneska, ki preseže določeno stopnjo.
- Pri d. o. o. je obdavčitev fiksna ne glede na dobiček in v letu 2014 znaša 18 % (davek od dohodkov pravnih oseb), vendar pa je treba temu prišteti še 25 % davka na kapitalske dobičke v primeru, da si želimo izplačati dobiček kot družbenik podjetja. Ta davek plačamo ob izplačilu dividend (dobička).

Borštnik (2013) pojasnjuje, da se pri s. p. plača s. p. (razen plače morebitnih zaposlenih) ne šteje v stroške; nasprotno pa se v stroške štejejo mesečni pavšalni prispevki, stroški kilometrine ter malica. Pri d. o. o. pa je sistem drugačen. Plača pri d. o. o. je davčno priznani odhodek, kar pa pomeni, da znižuje davčno osnovo konec leta.

	s. p.	d. o. o.
Obdavčitev	Progresivna obdavčitev glede na višino dobička po dohodninski lestvici (*ob izpolnjevanju določenih pogojev se dobiček lahko obdavči ob upoštevanju normiranih odhodkov po fiksni stopnji 20 %). Dobiček je obdavčen po ZDoh-2 v okviru iz dohodka iz dejavnosti.	Pavšalna 17-odstotna fiksna davčna stopnja. Izplačilo dobička na račun družbenika – fizične osebe je obdavčeno 25-odstotno. Dobiček je obdavčen po ZDDPO-2.
Davčna osnova	Dobiček, ki je presežek davčno priznanih prihodkov nad davčno priznanimi odhodki.	Dobiček, ki je presežek davčno priznanih prihodkov nad davčno priznanimi odhodki.
Davčno obdobje	Koledarsko leto	Lahko se razlikuje od koledarskega leta, vendar ne sme presegati obdobja 12 mesecev in se ga 3 leta ne sme spreminjati
Splošna stopnja obdavčitve	Glede na dohodninsko lestvico (16, 27, 41, 50 %)	17 %
Možnost uveljavljanja davčnih olajšav	Da	Da

Tabela 3: Razlike med s. p. in d. o. o. – davčni vidik
(Vir: Setnikar, 2014)

Razlike med s. p. in d. o. o., ki jih je treba omeniti, so tudi razlike v prispevkih. Razlike so prikazane v tabeli v nadaljevanju.

Stopnje prispevkov samozaposlenih oseb	Prispevek zavarovanca	Prispevek delodajalca
Za pokojninsko in invalidsko zavarovanje	15,50 %	8,85 %
Za zdravstveno zavarovanje	6,36 %	6,56 %
Za starševsko varstvo	0,10 %	0,10 %
Za zaposlovanje	0,14 %	0,06 %
Za poškodbe pri delu in poklicne bolezni	/	0,53 %
Skupaj	22,10 %	16,10 %

Tabela 4: Razlike med s. p. in d. o. o. – prispevki

Vir: Borštnik, 2013

4.4 Prenehanje s. p. in prenehanje d. o. o.

Tako s. p. kot d. o. o. lahko prenehata. Razlogi so lahko različni.

Prenehanje d. o. o.

D. o. o. preneha, če (521. člen ZGD-1):

- če preteče čas, za katerega je ustanovljena;
- če tako sklenejo družbeniki z vsaj tričetrtinsko večino glasov vseh družbenikov; družbena pogodba lahko določi višjo večino;
- če sodišče ugotovi ničnost kapitalske družbe;
- s stečajem;
- s sodno odločbo v skladu z drugim odstavkom tega člena;
- z združitvijo v kakšno drugo družbo ali
- če se osnovni kapital zniža pod zakonsko določen znesek.

Ta člen še določa, da lahko vsak družbenik, čigar poslovni delež znaša najmanj eno desetino osnovnega kapitala, s tožbo zahteva, da sodišče odloči o prenehanju družbe, če meni, da ni mogoče v zadostni meri doseči ciljev družbe ali da obstajajo kakšni drugi utemeljeni razlogi za prenehanje družbe.

Prenehanje s. p.

S. p. preneha s poslovanjem z dnem izbrisa iz poslovne registra, in sicer lahko do prenehanja pride iz različnih razlogov (Cepec in Kovač, 2012, str. 173):

- prostovoljna odločitev o prenehanju;
- preoblikovanje s. p. v d. o. o. ali drugo osebno oz. kapitalsko družbo;

- smrt podjetnika (razen če dediči nadaljujemo delovanje zapustnikovega podjetja);
- stečaj;
- nedelovanje podjetnika (če v 2 letih zapored ni predložil letnega poročila, pa je bil to zavezan izdelati);
- če je v PRS vpisan poslovni naslov, na katerega ne prejema uradnih poštinih pošiljk; na katerem je objekt, katerega lastnik je druga oseba, ki podjetniku ni dala dovoljenja za poslovanje na tem naslovu ali ne obstaja;
- če je pristojen organ podjetniku prepovedal opravljati dejavnosti, ki je vpisana v PRS, ker je ugotovil, da ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti in ne opravlja nobenih drugih dejavnosti;
- na podlagi obvestila pristojnega organa, da je s pravnomočnim aktom ugotovil, da podjetnik ne opravlja dejavnosti, vpisane v PRS, in ne opravlja nobenih drugih dejavnosti;
- na podlagi obvestila pristojnega organa, da je s pravnomočnim aktom podjetniku izrekel ukrep izgon tujca iz države;
- če na podlagi obvestila davčnega ali drugega pristojnega organa ugotovi, da je podjetnik dal neresnično izjavo, da nima neporavnanih dospelih obveznosti iz prejšnjega poslovanja.

Prenehanje delovanja podjetja vodi na podlagi Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (ZPPSL) (Ciglič, 2009, str. 30):

- za s. p. lastnik sam ali dedič,
- za gospodarske družbe pa likvidacijski upravitelj.

Puharič (2013, str. 26) navaja, da AJPES po uradni dolžnosti izbriše podjetnika iz Poslovnega registra Slovenije, če se podjetnik statusno preoblikuje v kapitalsko družbo, če podjetnik v dveh zaporednih poslovnih letih ne predloži letnega poročila, in na podlagi obvestila pristojnega organa, da je s pravnomočnim aktom:

- ugotovljena smrt podjetnika, in če podjetnikov dedič v treh mesecih o pravnomočnosti sklepa o dedovanju ne obvesti AJPES, da v skladu s četrtem odstavkom 72. člena ZGD-1 ne nadaljuje zapustnikovega podjetja;
- odločil o stečaju podjetnika;
- izgnal podjetnika iz Republike Slovenije;
- prepovedal podjetniku opravljati dejavnosti, ker je ugotovil, da podjetnik ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti ali da dejavnosti ne opravlja.

5 USTANOVITI S. P. ALI D. O. O.

Rdeča nit naše tematike je torej poudariti razlike med s. p. in d. o. o. ter tako odgovoriti na vprašanje, ali je za nekoga, ki ustanavlja svoje podjetje, bolje ustanoviti s. p. ali d. o. o. Zanima nas, kaj je ugodneje, primerneje.

Jagodič in Dermol (2012, str. 13) pravita, da odločitev za podjetniško pot nikoli ni bila in ne bo lahka, saj pri odločanju o tem na posameznika vplivajo številni različni dejavniki. Avtorja (Jagodič in Dermol, 2012, str. 13) pri tem dodajata: »Nekateri od teh dejavnikov ga privlačijo, saj z njihovo pomočjo svojo prihodnost vidijo kot svetlo, obetavno in uspešno. Nevarnost, ki se skriva za tem, je prevelika naivnost, ki odvrča od realne presoje svoje prihodnosti, in je pogosto celo razlog za poslovni neuspeh. Po drugi strani ga v odločitev o samostojni poti silijo dejavniki, ki izhajajo iz nezadovoljstva, ali z zaposlitvijo/delovnim mestom ali z življenjskim slogom, nevarnostjo izgube zaposlitve, šibke podpore ustvarjalnosti na trenutnem delovnem mestu, ali celo prevelik pritisk po doseganju nerealno načrtovanih rezultatov.«

Torej je treba pred odločitvijo o ustanovitvi pretehtati predstavljene vidike vsake od oblik, v kateri se želi ustanoviti podjetje. Gre predvsem za naslednje vidike:

- ustanovitev in kaj je potrebno zanjo ter kakšne pogoje imamo za ustanovitev;
- dejavnost, ki se bo izvajala – katera oblika bi bila glede na dejavnost ustrežnejša;
- kakšno premoženje je na voljo;
- kakšno odgovornost smo pripravljene prevzeti glede na finančno stanje, v katerem smo;
- kaj prinaša davčna zakonodaja, torej kakšne davke bo potrebno plačati v takšni ali drugačni obliki;
- kakšno računovodstvo bo potrebno izbrati in ali se bo vodenje računovodstva izvajalo v lastni režiji ali se bo to zaupalo usposobljenemu osebju ter seveda stroške, ki jih to prinaša.

Vsaka oblika ima določene prednosti in določene pomanjkljivosti. Oboje predstavljamo v tabeli v nadaljevanju.

Prednosti s. p.	Prednosti d. o. o.
<ul style="list-style-type: none"> • Popolna svoboda podjetniškega poslovanja. 	<ul style="list-style-type: none"> • Jamstvo je omejeno, kar je prednost pred vsemi osebnimi družbami. • Ni nujno, da obveščajo javnost o poslovanju, kot je to npr. nujno pri delniški družbi. • Kreditna sposobnost je večja kot pri osebnih družbah.
Pomanjkljivosti s. p.	Pomanjkljivosti d. o. o.
<ul style="list-style-type: none"> • Kapitalska osnova je odvisna zgolj od samostojnega podjetnika posameznika. • Zunanje financiranje je možno le v omejenem obsegu, saj jamči le samostojni podjetnik posameznik sam. • Neomejena odgovornost prizadene le enega podjetnika (to pomeni celoten riziko). • Tesna vezanost podjetja na eno samo osebo lahko v primerih bolezni ali smrti podjetnika povzroči hude gospodarske posledice. 	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditna sposobnost je manjša kot pri delniški družbi. • Družbenik v družbi z omejeno odgovornostjo težje prenese (proda) poslovne deleže kot delničar delnice v delniški družbi.

Tabela 5: Prednosti in pomanjkljivosti s. p. in d. o. o.

Vir: Ciglič, 2009

Katero pravnoorganizacijsko obliko izbrati (s. p. ali d. o. o.) je odvisno od več dejavnikov (Puhar, 2011, str. 20):

- višina kapitala, s katerim družbeniki razpolagajo;
- koliko kapitala so pripravljene vložiti;
- katero dejavnost bo družba opravljala;
- ali se bodo bodoči družbeniki v podjetju zaposlili;
- ali bodo poleg lastniške funkcije opravljali tudi upravljavsko funkcijo;
- od pripravljenosti prevzema odgovornosti s svojim premoženjem ali zgolj s premoženjem podjetja oz. samo z vloženim kapitalom;
- od odločitve en družbenik ali več;
- od pričakovanja čim večjega dobička s čim manjšimi davčnimi obremenitvami;
- razpolaganja s premoženjem (gotovino);
- računovodstva (vodenja poslovnih knjig) itd.

Tako vidimo, da je odločitev, v kakšni pravnoorganizacijski obliki ustanoviti podjetje, vse prej kot lahka. Pretehtati je potrebno mnoge možnosti in predvsem se jasno opredeliti, kaj želimo. Na osnovi predstavljenega in napisanega za s. p. in d. o. o. ter na osnovi podane primerjave bi težko podali en sam univerzalni odgovor, da je bolje

ustanoviti s. p. ali d. o. o. Vsaka od oblik ima kakšne prednosti pred drugimi in seveda tudi slabosti oz. pomanjkljivosti.

5.1 Preoblikovanje s. p. v d. o. o.

S. p. je mogoče preoblikovati v d. o. o. Takšno preoblikovanje ima svojo pravno podlago v sedmem poglavju ZGD-1, ki določajo statusno preoblikovanje podjetnika. Gre za člene od 667 do 673. 667. člen v 1. odstavku določa, da se podjetnik, torej s. p., lahko preoblikuje:

- s prenosom podjetja na novo kapitalsko družbo, ki se ustanovi zaradi prenosa podjetnikovega podjetja, ali
- s prenosom podjetja na prevzemno kapitalsko družbo.

2. odstavek 667. člena ZGD-1 določa, da s takšnim prenosom preidejo na družbo podjetje podjetnika ter pravice in obveznosti podjetnika v zvezi s podjetjem. Družba kot univerzalni pravni naslednik vstopi v vsa pravna razmerja v zvezi s prenesenim podjetjem podjetnika.

S. p. lahko na družbo prenese celotno podjetje, lahko pa se odloči, da prenese le del podjetja s. p. V prvem primeru bo po končanem preoblikovanju na trgu samo še d. o. o., katere družbenik je nekdanji s. p., v drugem primeru pa bosta na trgu tako d. o. o., kakor tudi s. p. (Cepec in Kovač, 2012, str. 219). Pri tem bo premoženje podjetja s. p. zmanjšano za tisti del njegovega podjetja, ki ga je podjetnik prenesel na družbo (Cepec in Kovač, 2012, str. 219).

Pogoje za prenos podjetja na novo kapitalsko družbo določa 668. člen ZGD-1, ki določa, da mora s. p. oz. podjetnik v pisni obliki sprejeti sklep o prenosu podjetja in v njega navesti:

- firmo in sedež podjetnika,
- izjavo o prenosu podjetja in
- vrednost podjetja (premoženje ter pravice in obveznosti v zvezi s podjetjem) na dan obračuna prenosa podjetja z natančnim opisom podjetja.

Za ustanovitev nove družbe veljajo določbe tega zakona o ustanovitvi (izjema je 2. odstavek 191. člena ZGD-1) in mora jo pregledati ustanovitveni revizor (669. člen ZGD-1).

Glede vpisa prenosa podjetja na novo družbo in glede ustanovitve nove družbe sta ključna 670 in 671. člen ZGD-1), ki določata:

- podjetnik mora vložiti prijavo za vpis prenosa podjetja pri registrskem organu;
- pred vložitvijo prijave za vpis v register mora podjetnik objaviti nameravan prenos;

- predlogu za vpis je treba priložiti sklep o prenosu podjetja in listine, ki jih je treba predložiti ob vpisu ustanovitve nove družbe v register;
- registrski organ hkrati vpiše prenos podjetja in ustanovitev nove družbe;
- pri vpisu je treba v register vpisati tudi to, da je družba nastala s prenosom s. p.;
- ko je prenos vpisan, preneha opravljati dejavnost, podjetje podjetnika v skladu s sklepom o prenosu podjetja preide na novo družbo, podjetnik pa postane imetnik deležev nove družbe;
- registrski organ mora o takšnem vpisu obvestiti tudi AJPES, da ta opravi izbris podjetnika iz Poslovnega registra Slovenije.

Opozoriti je treba tudi na odgovornost in njeno vlogo po preoblikovanju. Namreč, morebitni dolgovi, ki so nastali na strani s. p., ne morejo biti zaradi preoblikovanja kar izbrisani. Obstaja torej nevarnost, da bi lahko bili, pri takšnem preoblikovanju s. p., ki za dolgove odgovarja z vsem svojim premoženjem (tudi osebnim), oškodovani upniki (Cepec in Kovač, 2012, str. 219).

ZGD-1 v 372. členu glede odgovornosti s. p. določa, da če družba ne izpolni obveznosti, ki so nastale s. p. v zvezi s podjetjem pred vpisom prenosa podjetja v register, odgovarja zanje podjetnik z vsem svojim premoženjem. Za zastaranje se smiselno uporabljajo določbe ZGD-1.

Cepec in Kovač (2012, str. 219) glede odgovornosti dodajata:

- zaradi varstva upnikov ZGD-1 določa, da s. p. za svoje dolgove, nastale v času njegovega poslovanja, odgovarja svojim upnikom tudi po preoblikovanju;
- odgovornost podjetnika je subsidiarna – zato ta odgovarja, če dolgov ne poravnava, saj subsidiarna odgovornost pomeni, da lahko upnik terjatev po poljubnem ključu porazdeli med družbo in s. p.

Tako vidimo, da zakonodaja s. p. dopušča, da se po precej enostavnem in jasno opredeljenem postopku preoblikuje v statusno obliko d. o. o. A tega ne moremo storiti, če bi bil namen preoblikovanja izogniti se poplačilom svojih dolgov.

6 ZAKLJUČEK

Živimo v času, ko je problem brezposelnosti velika težava, posebno za mlajše in visoko izobražene ljudi. Prav tako so ljudje ostali brez zaposlitve v letih, ko so na vrhuncu delovne moči in izkušeni. Tako ne preseneča, da razmišljajo in se odločajo, da bi šli na samostojno poslovno pot.

Vsakdo, ki je pred odločitvijo, da bi odprl svoje lastno podjetje, se znajde v takšni ali drugačni dilemi. Ena in verjetno poglavitna dilema je, za kakšno pravnoorganizacijsko obliko naj se odloči. Vsekakor sta s. p. in d. o. o. tisti obliki, med katerima izbira.

Naloga predstavlja bistvene informacije o s. p. in d. o. o. ter poglobitne razlike med obema oblikama podjetništva. Predstavljeni so predvsem podatki o ustanovitvi, dejavnosti, premoženju, odgovornosti, obdavčitvi in računovodstvu s. p. in d. o. o. Na osnovi teh predstavitev je podana primerjava. Slednja je lahko dobra osnova pri odločanju, ali ustanoviti s. p. ali d. o. o.

Tako se je mogoče na osnovi primerjave obeh oblik odločiti, ali naj nekdo ustanovi s. p. ali d. o. o. Odločiti se je treba glede na izhodišče, zmožnosti, ki jih nekdo, ki ustanavlja podjetje, ima. Prav tako je treba pretehtati vprašanja, ki se odpirajo v prihodnje in so vezana na poslovanje podjetja. Predvsem obdavčitev in odgovornost sta tista vidika, ki lahko močno zaznamujeta delovanje in rezultate podjetja. Predstavljeni so tudi pogoji, kako nekdo, ki je ustanovil svoj s. p., tega preoblikuje v d. o. o. Torej odločitev o ustanovitvi s. p. še ni dokončna, saj lahko svojo obliko podjetja preoblikuje v d. o. o.

Vsakdo se sam odloči in prevzema odgovornost svoje odločitve. Vsekakor menimo, da dodatna previdnost in temeljit razmislek ne smeta biti nekaj, kar prinaša izgubo časa. Posledice ne bodo zadele le ustanovitelja in »nosilca« podjetja, ampak tudi ostale zaposlene, morda celo njihove družine, če bo podjetje zaposlovalo tudi druge ljudi. K odločitvi je treba pristopiti odgovorno in po temeljitem premisleku.

LITERATURA IN VIRI

- Andrejasič, I. (2007). *Zakon o davku od dohodka pravnih oseb (ZDDPO-2) s komentarjem in stvarnim kazalom*. Ljubljana: Uradni list RS.
- Bratina, B., Jovanovič, D., Pogorelc, P., Primec, A. (2008). *Osnove gospodarskega pogodbenega in statusnega prava*. Maribor: De Vesta.
- Bratina, B., Jovanovič, D., Vindiš, J. (2006). *Zakon o gospodarskih družbah (ZGD-1) z uvodnimi pojasnili*. Ljubljana: Uradni list RS.
- Cepec, J. in Kovač, M. (2012). *Poslovno pravo*. Ljubljana: GV Založba.
- Ciglič, I. (2009). *Gospodarske družbe*. Ljubljana: GZS.
- Glušič, T., Rus, H., Šaloven, B. in Tovšak, J. (2006). *Zakon o gospodarskih družbah 1: družba z omejeno odgovornostjo, upravljanje v delniški družbi, samostojni podjetnik posameznik, prehod na evro, bilančne določbe*. Ljubljana: Verlag Dashofer.
- Horvat, D. (2010). *Računovodstvo za samostojne podjetnike*. Ljubljana: Zavod IRC.
- *Informacija o poslovanju samostojnih podjetnikov posameznikov v Republiki Sloveniji v letu 2011* (2012). Ljubljana: Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, AJPEŠ.
- *Informacija o poslovanju samostojnih podjetnikov posameznikov v Republiki Sloveniji v letu 2010* (2011). Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, AJPEŠ.
- *Informacija o poslovanju gospodarskih družb in zadrug v Republiki Sloveniji v letu 2011* (2012). Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, AJPEŠ.
- Ivanjko, Š., Kocbek, M., Prelič, S. (2009). *Korporacijsko pravo*. Ljubljana: GV Založba.
- Jagodič, G. in Dermol, V. (2012). *Biti podjeten, biti inovativen – biti podjetnik*. Celje: Mednarodna fakulteta za družbene in poslovne študije.
- Jere, M. (2013). *Proces pridobivanja statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta*. Maribor: Zavod za varnostne strategije pri Univerzi Maribor.
- Lobnikar, L. (2008). *Računovodstvo za samostojne podjetnike*. Ljubljana: Zavod IRC.
- Puhar, U. (2011). *Primerjava obdavčitve samostojnega podjetnika v primerjavi z družbo z omejeno odgovornostjo*. Diplomsko delo, Ljubljana: Ekonomska fakulteta.
- Strojani, K. in Mesojedec, T. (2012). *Izobraževalno gradivo: »Šola socialnega podjetništva«: Zakonodaja socialnega podjetništva*. Ljubljana: Središče Rotunda: Eko Humanitatis.
- Stupar, A. (2008). *Davčni nadzor nad velikimi davčnimi zavezanci*. Uprava (Ljubljana), 6(4), str. 7–34.
- Šime, I., Kocbek, M., Prelič, S. (2009). *Korporacijsko pravo: pravni položaj gospodarskih subjektov*. Ljubljana : GV Založba, Maribor: Pravna fakulteta.
- *Zakon o gospodarskih družbah (ZGD-1-UPB3)*. *Uradni list RS*, št. 65/2009.

- Zakon o davku od dohodka pravnih oseb (ZDDPO-2). *Uradni list RS*, št. 117/2006.
- Zakon o dohodnini (ZdoH-2-UPB7). *Uradni list RS*, št. 13/2011.
- Zakon o davku na dodano vrednost (ZZDV-1-UPB3). *Uradni list RS*, št. 13/2011.
- Zakon o davčnem postopku (ZDavP-2-UPB4). *Uradni list RS*, št. 13/2011.

SPLETNI VIRI

- AJPES (2011). *Ustanovitev in spremembe podatkov o d. o. o.* Dostopno na: http://www.ajpes.si/doc/AJPES/Publikacije/zgibanka_doo_010911.pdf. Dosegljivo 12. 3. 2014.
- Boršnik, B. (2011). *Koliko znašajo prispevki za s. p.?* Dostopno na: <http://mladipodjetnik.si/podjetniski-koticek/racunovodstvo/prispevki-za-samostojne-podjetnike-za-socialno-varnost>. Dosegljivo 12. 3. 2014.
- Boršnik, B. (2013). *Razlike med s. p. in d. o. o.* Dostopno na: <http://mladipodjetnik.si/podjetniski-koticek/racunovodstvo/razlike-med-s.p.-in-d.o.o>. Dosegljivo 12. 3. 2014.
- Boršnik, B. (2015). *Razlike med s. p. in d. o. o.* Dostopno na: <http://mladipodjetnik.si/podjetniski-koticek/racunovodstvo/razlike-med-s.p.-in-d.o.o>. Dosegljivo 12. 3. 2014.
- Mercina, J. (2011). *Obdavčitev s. p.* Dostopno na: <http://mladipodjetnik.si/podjetniski-koticek/racunovodstvo/obdavcitev-s.p>. Dosegljivo 12. 3. 2014.
- Mercina, J. (2012). *Obdavčitev d. o. o.* Dostopno na: <http://mladipodjetnik.si/podjetniski-koticek/racunovodstvo/obdavcitev-d.o.o>. Dosegljivo 12. 3. 2014.
- Mercina J. (2015). *Obdavčitev d. o. o.* Dostopno na: <http://mladipodjetnik.si/podjetniski-koticek/racunovodstvo/obdavcitev-d.o.o>
- Puharič, K. (2013). *Gospodarsko pravo EPF NG*. Dostopno na: <http://www.evro-pf.si/media/website/2014/01/U%C4%8Dbenik-Gospodarsko-pravo.pdf>. Dosegljivo 12. 3. 2014.
- Setnikar, N. (2014). *Davčna primerjava: s. p. in d. o. o.* Dostopno na: <http://mladipodjetnik.si/podjetniski-koticek/racunovodstvo/davcna-primerjava-s-p-in-d-o-o>. Dosegljivo 12. 3. 2014.
- *Slovenski računovodski standardi 39 (2006) – računovodske rešitve pri malih samostojnih podjetnikih*. Dostopno na: http://www.racunovodja.com/clanki.asp?clanek=683/Slovenski_racunovodski_standard_39_2006_-. Dosegljivo 12. 3. 2014.
- Žibret Kralj, B. (2010). *Odloženi davki v računovodskih izkazih*. Finance Akademija.si. Dostopno na: <http://www.finance-akademija.si/296135/Odlo%BEeni-davki-v-ra%E8unovodskih-izkazih>. Dosegljivo 12. 3. 2014.